

[Socialministeren]

delse dertil fra det sociale udvalg. Der kan ikke gives tilladelse til at have mere end 5 børn i privat dagpleje.

Efter § 64, stk. 1, kan det sociale udvalg formidle anbringelse af børn i dagpleje i private hjem, der forud er godkendt af udvalget til dette formål.

De nærmere regler om dag- og døgnpleje er fastsat i socialministeriets cirkulære af 30. september 1975.

Ifølge cirkulærets pkt. 9 om den formidlede dagpleje må antallet af børn i et dagplejehjem ikke overstige 5.

Det forhold, at der i det samme dagplejehjem er to dagplejere – f. eks. et ægtepar, hvor begge fungerer som dagplejere – ændrer ikke bistandslovens regler om et maksimalt antal børn på 5.

Det bemærkes, at der ikke i bistandsloven er hjemmel til at fravige bestemmelsen om, at der ikke kan gives tilladelse til at have mere end 5 børn i dagpleje.

Der henvises i øvrigt til den daværende socialministers svar af 7. oktober 1976 på spørgsmål fra folketingsmedlem Gunner Baunsgaard (spørgsmål 20), hvori det er anført, at det i tilfælde, hvor det sociale udvalg skal formidle anbringelse af dagpleje i hjem, der modtager mere end 5 børn, er en forudsætning, at hjemmet godkendes som daginstitution efter bistandslovens kap. 16.

Til *justitsministeren* (31/5 79) af:

Voigt (FP):

»Vil ministeren medvirke til, at f. eks. FDMs præstationer og andre autoriserede værksteder får tilladelse til at syne motor-køretøjer i denne for motorejerne helt urimelig kaotiske ventetidssituation?«

(Spm. nr. 1039).

Begrundelse.

Det har nu igennem længere tid været således, at syningshallerne, som jo er et statsmonopolforetagende, har givet motorejerne en helt uanstændig behandling ved at arbejde i slow-down-tempo, fordi de ved en sådan demonstration regner med at få forøget mandskabsstyrken.

Det er naturligvis en helt urimelig aktion, der især rammer erhvervslivet og folk, der skal på ferie med f. eks. campingvogn.

Ministeren må medgive mig, at de ventetider, som vi blev præsenteret for i TV-avisen onsdag den 30. maj, ikke blot kan affærdiges med en trækken på skulderen.

Det ligger jo helt klart for enhver, at der ikke er midler til at forøge bevillingerne. Derfor er den i spørgsmålet foreslåede løsning et betydeligt bidrag til at få ventepuklen afhjulpet. En sådan ordning kan ministeren lade foretage administrativt og som følge deraf være medvirkende til at bidrage med en lynhurtig løsning.

Besvarelse (13/6 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Spørgsmålet om at inddrage ikke-statslige institutioner i arbejdet med syn af køretøjer har tidligere været rejst over for justitsministeriet – både i relation til Forenede Danske Motorejere og i relation til private autoværksteder.

Justitsministeriet har i den forbindelse givet udtryk for, at de personer og myndigheder, der for det offentlige skal forestå syn af køretøjer, dels skal være specielt uddannet til at påse, om færdselslovgivningens krav er opfyldt, dels må være neutrale i forholdet til ejeren af køretøjet og endelig må være uafhængige af forretningsmæssige interesser i handel med eller reparation af køretøjer.

Justitsministeriet er fortsat af den opfattelse, at syn af køretøjer bør varetages af offentlige myndigheder med offentligt ansat personale. Man finder derfor ikke grundlag for at lade Forenede Danske Motorejere eller private værksteder foretage disse syn.

Til *ministeren for offentlige arbejder* (31/5 79) af:

Ernst Schmidt (FP):

»Hvad vil det betyde økonomisk for DSB, såfremt sikkerheden og servicen for de rejsende blev forbedret ved, at der blev telefonmuligheder fra alle tog?«

(Spm. nr. 1040).

Begrundelse.

Når det tages i betragtning, hvor udbredt trådløs telefon er, forekommer det helt uforståeligt, at der ikke er en form for telefonmulighed fra alle tog til gavn for både sikkerheden og det kommercielle.